

# GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:  
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu anu 12 fior., pe șese luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.

România și străinătate:

Pe anu 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicat

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N<sup>o</sup>. 172.

Vineri, 1 (13) Augustu.

1886.

## Brașov, 1 Augustu 1886.

Demonstrații în contra armatei comune au cădută, cum se dice, din puțin în lacu. În locu de a li se da „satisfacțiunea“ ce-o pretindeau pentru repararea „onorei naționale vătămate“, s'a datu o flagrantă satisfacțiune armatei însăși și în locu de a se face vre-o concesiune câtu de mică spre liniștirea spiritelor agitatie prin discursurile ce s'au rostite în adunările populare maghiare și prin articuli vehemenți și înfocați ai toilor ungueresci, ministrul-președinte este provocat directu din partea capului statului de a lua măsurile cele mai aspre în contra agitatorilor, cari ațîțîndu contra armatei împrăștiă neliniște și produc turburare în țeră.

Acesta este impresiunea ce a făcutu o asupră-ne pre înaltul autografu cătră ministrul-președinte Tisza, care ni s'a comunicat erl prin telegrafu și credem, că nu ne înșelăm decă vom admite, că în tabăra demonstrațiilor a trebuitu să producă mare desamăgire acestă enunțațiune regală.

A și venitū neașteptatū pre înaltul autografu. Foile guvernului dădeu speranțe că Maiestatea Sa va face o enunțațiune pentru liniștirea opiniunii publice, der numai verbală, cu ocaziunea punerei petrei fundamentale a casarmei de cavaleriă din Pesta seu a serbării revindicării cetăței Buda, ce are să se săvârșescă numai peste câteva săptămâni. Acum deodată însă apare autografu, care dă întregi afaceri unu caracteru de serioasă inițiativă din partea coronei.

Monarhul, departe de a voi să cedeze curentului opiniunii publice ungueresci, cere categoric ca să nu se atace armata comună și să se respecte prerogativele coronei.

Multă velyă s'a făcutu cu „spiritul armatei“, dela care pretindū demonstrații să se nădrepte după capetele lor inferbentate. Maiestatea Sa resolvă și acestă cestiune în modu scurtu și cuprinătoru, când dice: „Spiritul armatei comune, în care sunt reprezentate tote poporele monarchiei, nu pôte fi altul decătū acela alu preînaltului beliduce“.

Imprejurarea, că capul statului accentuază, vorbindu despre spiritul armatei, că într'ensa sunt reprezentate tote poporele monarchiei, este de mare însemnătate mai alesu după ce purtătorul coronei se identifică cu acestu spiritu alu armatei.

Va să dică domnitorul nostru nu cunoșce o parte maghiară și alta nemțescă a armatei, ci numai o armată comună în care sunt reprezentate tote poporele monarchiei.

Armata, dice autografu, n'are să facă politică de partidă seu de naționalitate, de unde urmază că ea nu pôte să represinte patriotismu și interese specifice naționale.

Anevoia voru fi mulțamiți cu acestă esplanca opoziționalii ungueri, cari nu aspiră la mai puțin decătū a avé armată unguerescă separată și cari pretindeau în resoluțiunile meetingurilor lor să se dea instrucțiuni deosebite armatei, ca să fiă mai „patriotică maghiară“.

Nici asigurarea monarhului, că armata are să apere legile și instituțiunile esistente legale, nu va puté liniști pe demonstrați, deoarece acesta s'a întemplat și până acuma, și ei voescu ca apărarea să se facă în spiritul lor specificu maghiaru, er nu în spiritul acelei datorii și credințe ce-o atribue armatei autografu, dicendū că ea niciodată n'a venitū în conflictu cu adeveratul patriotismu, cu legile țerii și cu constituțiunea.

Și mai puținu fi va liniști însă pe demonstrați pasagiul din urmă alu autografu, în care Maiestatea Sa se adresază cu cea mai deplină încredere cătră șeful guvernului seu, în-

sărcinându-lu să țină'n frêu pe agitatori, pedepșindū escesele lor cu totă asprimea legii.

Despre aceea că cine suntū înțeleși ca agitatori nu mai încape, credem, nici cea mai mică îndoială. A și fostu pre multu optimismu, când unii se vedu dispuși a crede, că dinastia ar fi vreodată aplecată a face o transacțiune, fiă câtu de mică, cu aceia cari au combătut'o pe vieță și pe mörte dela 1848 încöce.

Chiaru să fi vrutū, coröna nu puté să cedeze în cestiunea armatei, pentru că orice concesiune ar fi fostu esplicată în Ungaria ca o victoriă a Kossuthistilor, și sciutū este, că între Kossuthismu și Austriacismu învoială nu pôte esista.

Dér Kossuthismulū are rădăcini tari în Ungaria și de aceea situațiunea d-lui Tisza a devenitū și mai dificilă în urma autografu pre înaltu, care l'a pusū între ciocanū și nicovală.

## Din Macedonia.

„Românulū“ a primitū din Perlepe, în Macedonia, următorea scrisore cu data de 15 (27) Iuliu, în care între altele se arată marele progresu ce-lu facū scölele române de acolo:

Vă dau aci câteva detalii asupra situațiunii din Macedonia, voiu vorbi în specialu de brigandagiu și de esamenele din Bitolia, Crușova, Ohrida și alte comune.

Hojiile se facū aci pe o scară forte intinsă, susținute și aparate de propagandiști greci, pentru a discredită administrațiunea turcă și a intimida pe Românii anti-eleniști. O mulțime de bande, înarmate până în dinți, cutreeră satele, trăindū din spinarea sătenilor. Drumurile suntū înșesate de acești tâlhari, cari jăfuesc pe trecători. Orașenii nu se potū duce nici chiaru până la vii, căci prinđendu-i acești tâlhari fi ducū în munți, și nu-i liberăză decătū pentru sume considerabile de bani. În Crușova mai alesu frica e forte mare, o mulțime de hoji de acestu felu s'au petrecutū, locuitorii Crușovei nu se mai ducū nici la Corie. (Dumbravă impregiurulu orașului). Acestu locu de petrecere alu Crușovenilor e părăsitū, de frica brigandagiului.

Scölele române facū pe făcare și progresu. Grecii și Sylogurile lorū chiaru au inceputū să se convingă de zădărnicia luptei lorū; anulū acesta n'au trimisū decătū a treia parte din banii ce obicnuitū i trimeteau pentru întreținerea scölelor lorū.

Esamenulū datū de elevii gimnasiului român din Bitolia a avutū unu succesu strălucitū. Săliile gemeau de lume. Toți consuli din localitate erau presenți. Unu elevu crușoveanu a ținutū și unu discursu în limba francesă, care a făcutū multă senzațiune.

În Bitolia esista încă de multu o scöla francesă ținută de nisce preoți americani, dintre cari unul, anume Faverialu, e profesorū de limba francesă și la gimnasiul român din Bitolia.

La Crușova asemenea limba română a triumfatū în mijloculū aclamărilor generale, lumea și în specialu seculu femininū, care păstrăză cu multu focu limba română, se îndesa ca să asculte vorbindū pe copii lorū dulcea limbă românescă.

Scölele grece încă n'au ținutū esamenū, ca de obicei ei le ținū la finele lui Iuliu, alababura, și cum n'ar face astfel când suntū cu totul lipsiți de controlu. Părinții suntū mulțamiți cand audū pe dascălu ținendū câte unu logos, compusū din cuvinte pe cari nici chiar elū nu le pricepe.

Cum vedeți, consciința națională nu numai că n'a peritū la noi, der încă din și în și se deșteptă cu mai multă putere. Insuși Grecii, cari până acum câtă-va vreme trâmbețeau cu emfasă, că Macedonia e grecisată complectū, începū a se încredința că trebuie să și ia tălpășita (după cum dice Românulū) de pe la noi. Să sperămū, că acelū fericitū momentu când limba grecă va fi isgonită și din biserică și din școlū nu e departe.

Totū în „Românulū“ cetimū:

Ni se scrie din Molovița, orașelū din Macedonia,

apropu de Monastirū (Bitolia), că la 22 Iuniu s'a făcutū esamenulū scölei române de fete de sub direcțiunea profesorului Gușu Papa-Costa, în localulū scölei comunale dela Moșu-Gaga. Töte fetele au răspunsū forte bine.

Totū în același localu s'a datū la 24 Iuniu esamenulū băeților din scöla română, care numără peste 100 elevi; răspunsurile date au fostū destulū de satisfăcătore. A făcutū mare impresiune mai alesu esamenulū de limba francesă. Grecii suntū forte consternați de faptulū că în scöla română se învță și limba francesă.

Ađi se va da esamenulū la scöla greacă, care nu numără decătū 20—30 elevi.

Lupta a fostū grozavă din partea grecomanilor, ca esamenele scölelor române să nu se țină în localulū comunalu.

## Intrunirea învțătorilor cehici.

În 9 Aug. n. s'a ținutū în Praga adunarea învțătorilor cehici, la care s'au prezentatū vre-o 2000 de participanți, între cari 400 din Moravia, cari au fostū primiți în modu demonstrativu, precum și 20 învțători croați din Agramu și unu reprezentantū alu reuniunii învțătorilor poloni din Lemberg.

Între altele adunarea a luatū o resoluțiune, ca töte scölele cehice populare și civile să fiă supuse numai unor consiliari de scöle cehice, ca mai alesu consiliile scolare cehice în localitățile, unde esista scöle cehice și germane, să fiă compuse numai din membrii de naționalitate cehă și ca reprezentanțele acestor comune să alegă numai contribuabilii cehici în aceste consilii; în fine ca scölele cehice din aceste comune să fiă supuse numai unui inspectoru seu unui consiliaru scolaru cehicu.

Deputatulū Eduard Gregr ținū unu discursu asupra inspecțiunii scolare, în care accentuă că nu crede a fi oportunu ca statulū să aibă tutoratulū asupra scölelor. În state unde domnesce numai o singură naționalitate influința statului are unu înțelesu, altfelu e însă în Austria, unde lupta naționalităților pentru supremația e la ordinea zilei. Cătū de periculosu e când statulū esercită o influință asupra scölelor populare, s'a arătatū înainte de 1848, când se nisua la desnaționalizarea junimei cehe.

Reprezentantulū guvernului, care era de față, comisarulū polițienescu Molenda, intrerupe pe oratorulū și-lu avertiscă să nu facă reflexiuni politice, căci altfelu va trebui să-i detragă cuvântulū.

Gregr (continuandū:) Voiu vorbi așadără de influința bisericei asupra scölelor. Respectu convingerei religioșe a fiecăruia și n'am nici o antipatiă contra preoțiței, deoarece acesta numără între cei mai însemnați redeșteptători ai poporului cehū; der trebuie să ținemū sēmă de curentulū materialistū de ađi, decă e vorba să nu fim covârșiiți de statele vecine.

Principiulū religiunii: Decă-ți trage cine-va o palmă pe obrazulū dreptū, întinde-i și obrazulū stângū, ađi nu se mai aplică, fiind-că prin acesta deprinđi poporul a ceda, pe când elū trebuie să fiă tare ca oțelulū; din contră e potrivitū principiulū: Ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte. După părerea sa, inspecțiunea scolară se cade s'o aibă reprezentanții de dreptū ai poporului, deputații, dieta. Densulū e pentru acordarea unei libertăți cătū se pôte de întinse învțătorilor, deoarece sclavii nu potū cresce decătū totū sclavi.

## SCRILE DILEI.

În afacerea Edelsheim-Ianski s'au mai ținutū adunări populare în Comornū, Rosenau, Raab și Strigoniū. În töte locurile s'a primitū resoluțiunea adunării populare din Pesta și s'a hotărîtū să se adreseze dietei câte o petițiune.

—x—

În congregațiunea comitatensă din Cinci-Biserică deputatulū Nagy interpelă pe fișpanulū în afacerea Edelsheim-Ianski și propuse o remostrațiune la parlamentu. Fișpanulū Perczel declară, că o asemenea manifestațiune e superfluă, deoarece și fără asta în curendū spiritelei voru fi liniștite — adecă eu autografu pre înaltu. Ca

tóte astea maioritatea hotărî se se adreseze parlamentului o invitare, ca se apere bunul drept al țării.

—x—

Comitetul „Asociațiunii transilvane pentru literatură și cultura poporului român” s'a alesu aproape totu celu de până acum.

—x—

Ni se scrie din Seliște cu privire la pajura de pe policandru din biserica cea veche din Rășinari, că doi „patrioți”, dintre cari unul făcudu și redactoru la o codiță „patriotică”, au vizitată acea biserică și unul dintre ei vędându o pajură austriacă la unu policandru o atinse cu bęțul și dișe, nu ni se spune în ce limbă: „Ce-o mai țineți aici, dóră nu sunteți în țera austriacă, ci în țera ungarăscă.” Pajura se clătină deja, dér josu n'a dat'o. — Rășinării trebuiau să-i acațe pajura de găt cu unu lanțu, ca să nu și-o mai pótă lua josu, și asta dreptu rēsplată pentru maarele patriotismu alu „patriotului” făcudu ér nu născudu.

—x—

De pe Valea Someșului ni se comunicase ăilele trecute, că furtuna împreună cu grindină dela 28 Iuliu a nimicitu hotarele mai multor comune, între cari și comuna Pant. ceu. Despre această nefericită comună ni se scrie acum din nou, că la 4 Augustu s'a descărcat' asupra ei o nouă furtună împreună cu gheață. Nimicu, dér nimicu n'a mai rămasu pe câmpu. Poporul este cu totul desperat.

—x—

Sub titlul „Se mișcă cetim într'o fôia ungarăscă următorea notiță ce a primit'o din Ciucu-Ghimesu: „Acum câteva ăile veniră unu căpitanu și unu locotenent' din regimentul român 27 la granițele nōstre, ca să le examineze. Curëndu după aceea, la 29 Iuliu n., veniră dela același regiment unu sublocotenent', unu sergent' majoru de geniu, unu sergent', unu corporal' și 60 de dorobanți, cești din urmă cu tópoře, sape și săpôia, ca se construă șoselele și podurile. Lucrările au început pe vērfulu Șipoșel' la pichetulu Nr. 1 și de acolo se continuă cătră granița Trei-Scanelor.”

—x—

Căsătoria d-lui G. Rosetti Solescu, prim-secretar' alu legațiunii române din Petersburgu, cu d-șora Olga de Giers, se face la Carlsbadu, ađi în 12 Aug. scrie „Telegrafulu”. Cancelarul Rusiei, d. de Giers, soșesce la Carlsbadu mâne. Cu această ocaziune rectifică eróra făcută într'unu număr' trecut. Nu unu Român a înat' în căsătoria p'o fică a rēposatului cancelar' Gorceacoff, ci unu fiu alu lui Gorceacoff s'a căsătorit' cu o Româncă, Sturdza. De altmintrelea, această căsătoria s'a desfăcut.

—x—

Scirea dată de mai multe ăiare din Bucuresci, d. Crișanu ar fi fostu espulsat', este greșită, ăice „Epoca”.

—x—

„Le Temps” vorbindu de succesul d-rei Bilcescu la esamenele de drept', pe cari le-a trecut' anul' acesta la facultatea din Parisu, se exprimă astfel: Se va observa că a doua mențiune de drept' romanu în anul' alu doilea a fostu dobândit' nu de unu student', ci de o studentă și ceea ce nu e mai puțin' meritor', de o studentă streină. D-ra Sarmisaghetuza Bilcescu, fiica directorului Băncii naționale a României, este decă nu ne înșelăm, prima femeă, care, după celebra d-ră de Lezardiere, a făcudu studii de drept' în Franția. D-șora Bilcescu este singura elevă din anul' ei, care a dobândit' la esamen' mențiunea de „Laude”.

—x—

Cetim în „Bomba” din Brăila: „Vaporul societăței Italiane „Florio-Rubatio”, numit' Faro, a plecat' în cursul săptămănei trecute încărcat' pe bordu cu 63 boi, 53 vaci, 2 buhai și 4200 cilog. fēnu pentru Italia. De asemenea și vaporul numit' „Langueil” sub pavilionul englesu a plecat' încărcat' pe bordu cu 121 boi, 1 vacă, o vițea și 10,000 cilog. fēnu totu pentru Italia.

—x—

La jubileul universității din Heidelberg au fostu reprezentate o mulțime de scóle înalte din diferite țeri, numai universitățile ungarăscă nu. „Kol Kozlony” e informat' că la serbare n'a fostu invitată nici universitatea din Pesta, nici cea din Clușiu. „P. Lloyd” o „înțetege” această, fiindu în corpul profesoralu din Heidelberg și Dr. Heinze, marele Schulvereinist și inimicu alu Maghiarilor.

—x—

„Românului” i se scrie din Parisu, că doctorul G. Asachi a reușit' la concursul de profesor' agregat' (anatomia și fiziologia) la facultatea de medicină din Parisu. Dr. Asachi e primul și singurul dintre Români, cari în Franția s'a ridicat' la această demnitate.

—x—

Metropolitul Primat' alu României e greu bolnav, din care cauza s'a întorsu dela băile Călimănesci în Bucuresci. Medicii dau puțină speranță de scăpare.

—x—

Din 1656 de bolnavi de turbare, cari au primit' îngrijirile d-lui Pasteur la Parisu, au murit' acolo dela început' și până acum 150 de omeni, dintre cari 11 Ruși, 3 Francesi și 1 Român.

Velcheriu, 5 Augustu s. n. 1886.

Onorabile d-le Redactori! In 31 Iuliu s. n. a. c. între orele 8 și 9, pentru plățirea unor competențe erariale; intrându în antișambra regescului perceptorat' din Turda, abia închisei după mine ușa, stau față în față cu doi indiviđi, dintre cari cel' mai tēneru îl conducea de brațu pe celălaltu.

Ca unul, care pentru primadată avui nenorocirea de a intra în acel' oficiu, nici pe unul din acei doi domni nu-i cunoseam, dér vędendu-i într'o stare nu de invidiat', chiar mă dam' la o parte din calea lor, pe când cel' condus' mă apostrofă cu „félre az utból oláh b. . . . Kr . . . . M . . . . mert felruglak”. Frapat' de órba cutezare, cređend' că mă aflu într'unu loc, unde bechiarismul nu străbate, la unu oficiu unde oricare cetățēnu contribuabil' intră liberu, pentru a'și depune denariul cu crunta sudóre căștigat' pe altarul patriei, dând' ceea ce este a chesariului de bună voia; deși bolnav' cum eram, la auzul' grobianeii insulte ce mi-se făcu im' calcu pe inimă și nemica reflectand' intru înlăuntrul' oficiului, unde aflu pe alți 3—4 indiviđi, după presupunere toți oficiali subalterni. — Mă informezu decă perceptorele ar fi sositu în birou, și le espund' cauza v-sitei mele, la cari unul din acei preșenți 'mi luă provocarea de plățire din mână, și 'mi ăice că perceptorele neaflându-se încă în oficiu, pân' la sosirea-i im' va computa și improtocola suma ce trebuia să o plătescu.

Intr'aceste se deschide ușa și intră din nou cei doi de mai nainte ținēndu-se de brațu și gesticuland', și dând' cu ochii de mine începe din nou a injura, precum numai în limba maghiară se pôte omul' exprima, și încă totu la adresa mea propriă a „büdös oláhilor” — nefind

presentu, afară de dēnșii și eu, nici unu străin — dér se vede că intențiunea i-a fostu acelu prea st. domn, deși beatu de alcool' dér totuși cu premeditare, ca să mă scótă din paciență, mă fixă cu ochiu sēlbatic' și mă intrăbă din nou insultand'-mē, „mit nevet? mert ugy felrugom és felpofozom hogy szeme kiszökik büdös van-kuj motz... urmändu din nou o duzină de injurături, — la cari, noue insulte, eu deși măhnit' pân' în adēncul' inimei, i-am reflectat' cu tótă moderațiunea: „Uram! ne sértsen mert én önnök semmit sem vétettem”. Cu acesta m'am crețut' dator', ținēndu de sub demnitatea mea nu numai de a ride, dér de ași continua cu reflecșiunile față c'unu individ' carele își uitase nu numai de pozițiunea ce o are ca oficial' de stat', plătit' din sudóra celoru pe cari îi pālmesce, — or' ar dori să-i pālmeiescă — în turbarea-i neînfrinată, ci își uitase, ba pôte nici că posede cele mai rudimentari cerințe ce pretinde o bună educațiune.

Dacă eram măhnit' de brutala purtare a acestu unuia, încă treacă, căci era beatu leucă, dér m'a durut' mai multu și de purtarea celoru trei-patru preșenți consoți ai lui, dintre cari nici unul nu a avut' atăta complesanță, decă nu față de mine ca insultat', — căci acesta pôte nu le convenea, — dér cel' puțin' față cu locul unde se aflau, or' față cu reputațiunea lor, să fi fostu cu considerare și să-lu fi provocat' la ordine; din tóte astea nimica, ba ei își ridiau și 'și ăiceau că tóte i se iertă căci a bēut' astăđi vr'o 8 pocale de vinarsu

Iertați-i voi Domnilor! dér nu-i pot' ierta eu, insultatul', căci decă astăđi își permite consoțul' Domnia Vostră față cu mine, preot' fiindu, ore ce-și va permite dinsel' or' altul' dint'e Domnia Vostră față de sermanul' popor', cu care ăilnic' aveți afaceri. — Ore căți vor' fi fostu și pân' aci din bieții „hoți, motzi” — epitelete de predilecțiune ce precum mi le-ați dat' mie, așa sciu că și alții cu atătu mai puțin' vor' fi privați — tractați de Domnia Vostră și mai brutalu pe cum am fostu eu, de nu cumva dór și pālmuți, avēndu singurul' păcat' că sunt' „motzi”.

A face deducțiunea această im' dă drept' imprejurarea, că eu la intrarea în birou a șefului Domniei Voștre, a perceptorelui, — a căru prețuit' nume, ca venit' abia de er', încă nu-lu cunosc, raportand'-i despre brutalitatea ce și-a permis' față de mine subalternul' D-sale Nagy Pál, a căru nume intr'aceea îl aflau — mă dimise cu precaria mângăiere că „majd kėrdőre vonna én” cu care rezoluția neindestulat', i-am reflectat' că „addig kėrdőre vonom én a nyilvánoság téren.”

Permiteți vę rog, pré stimate D-le Redactor, a se publica acest' fapt' scandalos' în prețuita „Gazeta” ca să aflu lumea cultă cum suntem' noi tractați în patria nōstră străbună de cătră nobilii civilizatori ai orientului, pe terenele cându venim' în contact' cu ei.

Ne întrelăsand' cu acest' privilegiu a adresa și cătră inclita direcțiune finanțială din Clușiu următorea — „Interpelare”:

Dacă are cunoscință, despre casur' ca acest' descrisu, că în oficiile subalterne, oficialii a la Nagy Pál dela perceptoratul' regesc' din Turda își permit' negenați a insulta în modul' cel' mai barbar', prezentand'-se beuți în oficiu, pe pacienții cetățeni, — cari deși își timpurile de totu critice, — ca să nu vină în mână executorului își încordă tóte puterile ca să pestreze la timp' sarcinile ce statul' legalmente li le impune.

Și decă da, ore crede sositu timpul' ca să dispună ca astfel' de anomalii să încete?

## FOILETONU.

### Căsătoria și galanteriile la Români.

Unul din capitulele cele mai interesante din cartea pe care d. Mauriciu Pelissonu, unul din universitarii cei mai distinși din Franția, a publicat' o sub titlul: „Romanii pe timpul' lui Pliniu junioru, viața lor' privată”, este consacrat' căsătoriei. Este curios' de a se sci în ce, asupra acestei importante cestiuni sociale, moravurile vechei societăți romane se deosebesc de acelea ale societăților moderne. Mai an'ieu se găsește această deosebire capitală că la Români intrarea în viața casnică n'avea în general' nici o prefață. Cestiunile de sentiment' nu interveniau aproape nici odată în contractarea unei căsătorii. Tinerii se căsătoreau fără ca unor să se mai fi vędut' vr'odat' înaiate de ăiva de logodnă. Afacerea se hotăra între părinți, cari erau condus' în alegerea lor' numai de considerațiuni de conveniențe, de avere, de situația.

De altmintrelea vârsta la care tinerile fete se căsătoreau nu le permitea de loc să aibă preferințe. Legea fixă această vērstă la doi-spre-dece ani, se făcuse obicei' însă ca să se aștepte până la patru-spre-dece ani, dér

nou-spre-dece ani era limita extremă peste care nu se putea trece. Bărbații se căsătoreau pe la vârsta de trei-deci de ani. Tinerile fete își primēu dér bărbații din mânil' părinților lor' și nu se găsește nici unu casu de rezistență la voința părintesă. Sub acest' raport' este o mare deosebire între moravurile societății actuale și acelea ale Romanilor. Tinerile nōstre fete așteptă în general' să fiă consultate asupra alegerei bărbaților lor'. Ce e drept', din acesta nu li se pôte face o crimă.

Ca și în timpul' de față, cestiunea zestrei juca unu foarte mare rol' în contractarea căsătoriilor. Această cestiune primă pe tóte celelalte. Se sciă că Romanii erau nisce omeni practici și foarte puțin' desinteresați, și pentru ei, lucru ce se întâmplă și ađi, — dota ținea locu de multe ori, de frumșete, de tinerețe, de nascere și chiar de onóre. Destul' numai ca zestre să fiă, ăice unu personagi alu lui Pliniu, și orice viciu dispăre. Odată ce afacerea importantă a zestrei este regulată, tinerii se logodescu, dér această logodnă, care se făcea cu mare pompă, nu schimba nimic' în relațiunile viitorilor soți. Titlul' lor' de logodiți nu le dădea dreptul' să caute să se cunoscă mai bine. Ceea ce numim' noi a face curte era unu ce cu totul necunoscut' Romanilor, și astfel' fū până după secolul' alu 4-lea. După logodnă urmau preparativele pentru darurile de nuntă;

dér această grijă nu încumba ca și la noi logodnicului, ea era cu totul în sarcina tatălui tinerei fete. Elu cumpăra bijuteriile și trusoul', și dădea chiar pe servitorii destinați a urma pe tēnăra căsătorită în noua ei locuință. Divorțul era foarte frecuent' la Roma, mai cu sēmă după imperiul' inlocui republica. Cineva se căsătoreea și se despărția cu cea mai mare înlesnire. Câte-va femei, ăice Seneca, namērau, anii nu după consulat', ci după bărbații lor', câte unul pe năcare anu. Cu tótă această înlesnire a divorțului, adulterul' nu era mai puțin' înflorit'. Pe la finele Republicei, tipul' matronei antice, care stătea acasă și țesea lână, încetase de a mai fi idealul' femeilor' din Roma; elenismul' introdusese gustul' corupțiunilor' elegante, și curtisanele grece venite în Italia se însărcinară să-lu răspândescă. Incelul' cu incelul', femeile romane, perđend' obiceiurile din trecut', cunoscără farmecele vieții lumesci; dér, din nenorocire, le plăcură și intrigele sale, și abuseră de libertatea pe care o dobândiseră. Cochetăria cea mai desfrănată și cea mai puțin' scrupulosă deveni la ordinea ăilei.

Teatrul' și circul' fură locurile de alegere ale galanteriei.

„Femeile, raportéză d. Mauriciu Pelisson după Ovidiu, vinu la teatru cu cea mai mare plăcere și în îmbrăcămintele lor' cele mai elegante, pentru a vedé, dér

Sperez că onorata direcțiune financiară, nu va trage lângă preste această afacere compromițătoare, ci va curma răul încă în germene.

Asecurându-vă despre profunda stimă ce vă păstrează sunt Alu D-vostre. profundu stimătoru.

Ioan Albonu,  
preot gr. cat. în Velcheriu.

### Despre societățile de ajutor reciproc.

Sub titlul acesta cetim în „Revista economică literară” redactată de Basiliu O. Livianu și apărută de curând în București următorul instructiv articol:

Societățile de ajutor reciproc, cunoscute mai mult sub denumirea improprie de societăți de ajutor mutual, au în general de scop a procura persoane lor care în compun ajutoarele în vederea cărora s'au instituit, atunci când dăsele se găsească în casurile anume determinate prin statutele făcătoare. Aceste ajutoare sunt procurate dintr'un capital, destinat acestui scop și format din taxe sau cotizațiunile ce membrii lor sunt obligați a vorsa în casa socială. De obicei, și pentru motivele ce se vor arăta mai la vale, societățile de ajutor reciproc se constituiesc din persoane care au aceeași profesiune, și se numesc și societăți profesionale, fiindcă își iau numirea sau titlul destinctiv dela propria profesiune. Așa sunt de exemplu între altele: societatea funcționarilor publici, societatea tabacilor, a dulgherilor, a zidarilor, a măcelarilor, a pescarilor, a precupeților, a cismarilor, a pantofarilor și alte multe. Când condițiunea profesiunii nu se cere în mod esențial, pentru ca o persoană se devie societară, atunci acea societate poate să fie de ajutor mutual, er nici decum o societate de ajutor reciproc, căci deosebirea dintre aceste societăți nu consistă numai în scopul lor, ci și în condițiunile de admisibilitate ale candidaților. În societățile de ajutor mutual poate fi admisă orice persoană fără deosebire de sex, etate, profesiune și chiar naționalitate și religiune, pe când în cele de ajutor reciproc admisibilitatea este subordonată, decât de tutroror condițiilor citate, cel puțin condițiunile de profesiune. Societatea internațională Anker din București, instituită pentru ajutor în casuri de bolă și de mărte, constituie o adevărată societate de unu ajutor mutual în înțelesul propriu alu acestor cuvinte.

Este știut de totă lumea că cetățenii dintr'o localitate, cari aparțin aceleiași profesiunii, se cunosc mai bine între dănsii și familiile lor de cum se cunosc cu ceilalți cetățeni. Prin faptul exercitării aceleiași profesiunii, ei sunt puși în contact mai desu unii cu alții și ajung de a trăi ca într'un fel de comunitate particulară, întemeiată pe mai multe interese și sentimente de cătu cele ce îi legă de marea societate. Căsetoriile le fac mai de obicei numai între dănsii; copii și-i botăză unii altora; se ajută la nevoi și nenorociri; la petreceri se adună cu toții și trăesc în fine, ca și în familie. De altă parte avându cu toții aceeași profesiune, sunt supuși mai multu sau mai puțin la aceleiași probabilități de câștig și pagubă și la aceleiași trebuințe de servicii și îndatoriri reciproce. Acestea sunt împrejurările de căpeteniă, pentru cari societățile de ajutor reciproc se alcătuiesc de obicei numai din persoane, cari au aceeași profesiune, și excludu, prin statutele lor, pe cei ce nu îndeplinesc această condițiune.

În societățile de ajutor reciproc cotizațiunile membrilor sunt destinate a forma capitalul, din care se întempează în anumite casuri nevoile societărilor, cum de exemplu la bolă, nenorociri în familie, lipsă de lucru, mărte și altele. Probabilitățile de a se găsi în casuri de ajutor sunt aceleiași pentru toți membri societății, de o singură profesiune, der nu sunt aceleiași pentru toate profesiunile, și astfel decât s'ar constitui societățile de ajutor reciproc din persoane de deosebite profesiuni, constituirea lor ar fi în folosul celor mai multu espuse casurilor de ajutor și în detrimentul celor mai puțin espuse acelorași casuri.

Societățile de ajutor reciproc au ajuns într'altă state la unu progresu uimitoru, căci au reușit ași con-

și mai cu sémă pentru a fi vădute. La circă, ele sunt amestecate cu bărbații. La circă der se desfășură în cea mai deplină comoditate toate managiurile galanteriei; ténăra femeia ia locă lângă suspinătorul ei; puțin prafu este aruncat din arenă pe rochia ei; elu cu multă delicateță îl scutură; haina îi cade jos, elu se aplacă iute, o ridică și o șterge de prafu; potrivește scaunul pe care are să se așede ea; își face vântu cu evantaliul, nu uită să aranjeze mica bancă pe care ea își va așede picioarele; îi dă programul și aplaudă și ea. Cere ea o deslușire, trebuie imediat să spui și ceea ce nu scii, numai să nu taci. Astfel se pörtă unu omă galant.

După atâtea îngrijiri, nu va lipsi de locă să fiă invitată la vre-unu prânđu, unde trebuie să se întâlnească cu aceea pe care o iubesc. Bărbatul este unu vestit bătoru, se profită de această; adorme, amețit de vinu, și atunci, pe masă, fără teamă de a fi vădut, se va putea scrie cu degetul, cu ajutorul vinului versat, mărturisirea întârziată până atunci.

Ôre lucrurile nu se petrecu totu astfel și ađi? —

„V. Națională“.

stitui capitalul însemnat și a procura societărilor nu numai ajutoarele, în scopul cărora au fost instituite, der toate mijlocele pentru îmbunătățirea condițiilor vieții. La noi, cu puține excepțiuni, dăsele au rămas aproape staționare, și parte dintr'ensele, cari au fost dintru începutu rău întocmite, au ađut de atunci în amorțelă. Lucrul, de altfel, se esplică cu înlesnire, prin împrejurarea că nimeni nu și-a dat osteneța ca să le lumineze în privința misiunii lor și să le indice mijlocele prin cari pot să ajungă cu siguranță și înlesnire la îndeplinirea acelei misiuni.

Asociațiunea prin articuli speciali caută să determine pentru făcarea societate în parte, atât obiectul scopului cât și modul, prin care se și procure mijlocele pentru îndeplinirea acestui scop. De astă-dată ne mărginim ca printr'unu exemplu practic să arătăm într'unu mod generalu scopul societăților de ajutor mutual, mijlocele prin cari dăsele se pot desvolta, și folosele ce pot trage societarii după urma lor.

(Va urma.)

### Stipendii.

Consistoriul archidieceșan gr. or. din Sibiu publică în „Tel. Rom.” următorul concursu:

Cu începutul anului școlar 1886/7 sunt de a se conferi din fondurile archidieceșane următoarele stipendii: 1. două stipendii câte de 500 fl. din fundațiunea Moga, pentru studenți de filosofă ori de drepturi; 2. unu stipendiu de 100 fl. din fundațiunea Cologea pentru studenți de ori ce categorie; 3. unu stipendiu de 60 fl. din fundațiunea Franciscu Iosif pentru unu studentu la școlele medii; 4. șce stipendii de câte 60 fl. din fundațiunea Franciscu Iosif și unulu de 30 fl. din fondul seminariulu (stipendiul Ecaterina Rațiu), toate pentru elevi din despărțământul pedagogic alu seminariulu archidieceșan.

Aspiranții la aceste stipendii au să și așternă suplicele la consistoriul archidieceșan până la 25 Augustu a. c. călindariulu vechiu, aculându documentele următoare: a) atestat delu oficiulu parochialu din comuna, la care aparțin, despre aceea: că sunt Român greco-orientali; b) testimoniu școlastic despre progresulu făcutu în studii în anul din urmă, respective testimoniu de maturitate; c) atestat medical, că sunt trupeșe sănătoși; d) atestat delu primăria comunală despre pozițiunea socială a părinților săi și despre starea lor materială; e) eventualu alte atestate recomandătoare.

Suplicații pentru stipendiile de sub 1, 2 și 3. au a nmi în suplicele lor institutul de învățământu, la care voiesc a și face studiile.

### Ultime sciri.

*Belgradă*, 10 Augustu. — Regele Milanu a sositu aci ieri șera, venindu dela Nișu.

*Berlină*, 10 Augustu. — D. de Giers a plecatu la Franțensbad.

*Fulda*, 10 Augustu. — Conferința episcopilor germani s'a întrunitu aci sub preșidența archiepiscopulu de Colonia.

*Gastein*, 10 Augustu. Impăratulu Wilhelmu a părăsit Gastein cu prințul imperialu pe la 1 și jumătate. Impărătesa Austriei i făcuse la amedii o vizită de concediu. La ora 1 Impăratulu Austriei a venit în apartamentele împăratulu Wilhelm, unde a statu până în momentul plecării și l'a însoțit până la trăsura sa. Despărțirea a fost din cele mai cordiale. Monarhii s'au îmbrățișat de mai multe ori, în mijlocul ovațiunilor călduroșe ale mulțimei.

*Salzburg*, 10 Augustu. — Impăratulu Wilhelm a ajunsu aci la 5 ôre.

*Gastein*, 10 Augustu. — După plecarea Impăratulu Wilhelm, prințul de Bismarck a venit să ia pe contele Kalnoky și au făcutu împreună o plimbare în trăsura, care a ținut 2 ôre. Aseră, pe la 8 ôre, contele Kalnoky făcu o vizită de concediu prințulu de Bismarck. Contele Kalnoky pleacă mâne de dimineța.

### DIVERSE.

**Inmormântarea maestrului Liszt.** Inmormântarea lui Franz Liszt s'a făcutu în Bayreuth în 3 Augustu dimineța. Ea a avut unu caracter intim și mișcător. Din nenorocire mulți artiști și amici ai defunctulu, și chiar unele din rude, între cari d. Emile Olivier și fiul său, au fost preveniți prea târziu pentru a putea să asiste la inmormântare. În 2. l. c. corpulu, închis într'unu cosciugu de lemn negru împodobit cu ornamente poleite, a fost transportat la Wahnfried și depus în Niebelungenhalle. În 3 dimineța la 10 ôre, mulțimea ce alergă la Wahnfried ca să asiste la inmormântare era numărôsă. Orașulu este în doliu. Drapelele naționale arborate cu ocașiunea visitei principelui imperialu fuseseră înlocuite, în timpul nopței, cu alte drapele mar negre. Tote felinarele erau aprinse și îmbrăcate în zăbranic negru. După serviciulu funebru, cortegiulu s'a îndreptat spre cimitir, străbatându orașulu întregu. D-na Wagner, fiica lui Liszt, urma cortegiulu în trăsura însoțită de fiul său Siegfried, de gi-

nerale ei d. Thode și de cele trei fice ale sale, Daniela, Isolda și Eva.

Panglicele erau ținute de d. intendentu von Lohn, reprezentantul marelui duce de Saxe-Weimar; de contele Wihalovici, reprezentantul compatrioților unguri ai lui Liszt; de d. Mottl, maestru de orchestră și d. von Wolzogen, directorulu dela „Bayreuther Blaetter”. Servitorii lui Liszt purtau pe o perină, însemnele ordinelor cu cari marele artistu fusese decorat. După carulu funebru, mergea unu caru specialmente rezervat pentru transportarea nenumeratelor corone trimise de amicii lui Liszt. Elevii marelui musicant urmau, cu torțe în mână. Toți artiștii teatrului Wagner făceau parte din cortegiu. Mulțimea avea o atitudine forte adencu mișcată. La cimitir se făcură rugăciuni în limbele latină și germană, apoi discursuri au fost rostite de d. Munker, primarul orașului Bayreuth; de d. Reuss, din Baden, în numele elevilor lui Liszt; de d. Krause, în numele Lisztvereinulu din Leipzig și, în fine, de d. Gille, consilieru la Curtea de apel din Iena, cel mai vechiu amic al defunctulu. Cimitirulu este plantat cu frumoși arbori și încunjurat de forte frumoșe grădini. Impresiunea ce încearcă cineva în elu este forte poetică, der este probabil că inmormântarea lui Liszt să nu se fi făcutu acolo decâtu provisoriu. Pare aproape sigur că rămășițele marelui artistu vor fi eventualu transferate la Weimar.

**O corespondență cu 20,000 persoane.** — D-nulu Gladstone a adresat cătră Arnold Morley următoarea scrisore: „Londra, 23 Iulie. Iubite Morley! Mă bucură ideea de a continua relațiile întreținute cu d-ta în timpul scurtulu nostru termen de serviciu și pe viitoru decât va conveni partidei noastre. Der și afară de alte motive, este mare obosela ce ne-a cuprinsu în urma muncii din ultimii șce ani și trebuie să cautu o ocașiune spre a găsi schimbare și liniște, fie în țeră, fie în străinătate. Inse într'o privință importantă simtu că trebuie să se caute unu remediu durabil. Imprejurările au făcutu să am sarcina unei corespondențe personale, care în parte este prea interesantă, der, pe cătu cred eu, este mai mare decum a avut să o suporte vre-o altă persoană. Cătu timp am fost în serviciu, secretarii mei privați au muncit și făcutu atăta cătu unu departamentu întregu. Nici nu pot măntine această întocmire, nici nu pot promite să întrebuintezu atăta timp și să sacrificu atăta din libertatea mea personală, cătu cere îndeplinirea unei corespondențe cu peste 20,000 persoane. De aceea sunt nevoit a face cunoscutu odată pentru totdeuna corespondenților mei, că nu sunt în stare să răspund la scrisori sau să înapoez manuscrise și altele adresate mie. Ori cine să binevoască a interpreta tăcerea mea astfel, că în acelu casu n'am nimic de șisă.”

**Nouă zile de lapte.** — De Marți Evreei „papă lapte” timp de 9 zile. Șciți pentru ce? Pentru că e scris în codulu talmudic să nu mănânce carne timp de 9 zile. Iată istoricul celor 9 zile de lapte: Sunt aproape 2000 de ani de când s'a bombardat și ars întregu templulu sfintu alu Ierusalimulu, și, pro memoriã, de atunci, nu șcim anume de ce Evreei la începutul lunei Ab (Augustu) papă lapte 9 zile!! Der e întrebare: de unde atăta lapte? Ca să se hrănescă cu lapte 9 zile numai Evreei din Botoșani, ar trebui s'admitem că laptele curge din ceru. — Habotnicii rabinu facu în aceste 9 zile o adevărată cură de lapte; în lapte se scaldă, cu lapte se spală, lapte n drépta, lapte n sténga... érăși; de unde atăta lapte?! Femeile rabinilor — mai practice — facu a noua și brânză din laptele rămasu peste saturațiune în timpul celor 9 zile de lapte, — ș'acastă brânză, în ciuda șciinței, e sfintă și bună de multe leacuri!

**Nunta de feru.** — Unulu din cei din urmă veterani ai rebelor independentei germane (1813 — 1815) maiorulu Jany, din Koenigsberg, și soția lui au celebrat la 6 Augustu serbarea „nuntei de feru”. Astfel se numesc în Germania a 66-a aniversare a cășătoriei. Maiorul Jany, cu tôte că avusese mai multe rănii, a ajunsu în etate de 92 de ani, er soția lui 83 de ani.

**La unu institutu de domnișore.** — Unu inspectoru școlar făcea inspecțiã la unu institutu de tinere domnișore. — „Ași dori, șise inspectorulu, ca cea mai savantă din domnișore să esă la tablă”. Nimeni nu se mișcă. — „E bine, continuă inspectorulu, rog pe cea mai frumoșă din domnișore să viã la tablă”. Tôte elevele se grăbiră să esă din bănci.

**Copilu diformu.** — Femea Dumitra, soția locuitorulu Petre Ionu Rotaru din comuna Răfovă, districtulu Prahova, a născut unu copil de sexu bărbătescu, avându corpulu întregu, er la mâna dréptă numai cotulu și din cotu eșite două degete, celu arătător și celu alu doilea, cari sunt lipiți până la unghii, er celelalte trei și palma lipsesc împreună și cu restulu mânei dela cot până la palmă. Atătu mama, cătu și copilulu trăesc și sunt sănătoși.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

**Cursul la bursa de Viena**

din 7 Augustu st. n. 1886.

Rentă de aur 4%	108.45	Bonuri croato-slavone	105.25
Rentă de hârtie 5%	95.25	Despăgubire p. dijma de vin ungh.	100.25
Imprumutul căilor ferate ungare	154.75	Imprumutul cu premiu ungh.	123.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ungh. (1-ma emisiune)	100.70	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	126.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ungh. (2-a emisiune)	128.50	Renta de hârtie austriacă	85.85
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ungh. (3-a emisiune)	120.—	Renta de arg. austr.	86.60
Bonuri rurale ungare	105.20	Renta de aur austr.	121.20
Bonuri cu cl. de sortare	105.10	Losurile din 1860	143.80
Bonuri rurale Banat-Timșu	105.20	Acțiunile băncii austro-ungare	871.—
Bonuri cu cl. de sortare	105.20	Act. băncii de credit ungh.	289.50
Bonuri rurale transilvane	105.20	Act. băncii de credit austr.	281.40
		Argintul — Galbin	5.94
		Impărătesci	10.01
		Napoleon-d'or	61.85
		Mărci 100 imp. germ.	126.20
		Londra 10 Livres sterline	

**Bursa de București.**

Cota oficială dela 28 Iulie st. v. 1886.

Renta română (5%)	93 1/2	94—
Renta rom. amort. (5%)	97 1/4	98 1/4
convert. (6%)	88 1/2	89—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	33—	34—
Credit fonc. rural (7%)	103 1/2	104—
" " " (5%)	87 1/2	88—
" " urban (7%)	100—	101—
" " " (6%)	91 1/4	92 1/2
" " " (5%)	82 1/4	83 1/4
Banca națională a României	500 Lei	1015
Ac. de asig. Dacia-Rom.		265
" " Națională		210
Aur contra bilete de bancă	13.50	14.13
Bancnote austriace contra aur.	2.02	2.02

**Cursul pieței Brașov**

din 9 Augustu st. n. 1886.

Bancnote românesce	Cump.	8.70	Vend.	8.72
Argint românesc		8.60		8.65
Napoleon-d'or		9.97		10.—
Lire turcesce		11.27		11.30
Imperial		10.26		10.29
Galbeni		5.88		5.92
Scrisurile fonc. » Albina »		100.50		101.50
Ruble Rusesce		121. 1/2		122. 1/2
Discontul		7—10 %		pe an.

**DICTIONARUL GERMANO-ROMÂN**

de **TEOCHAR ALEXI**

à 1 fl. 50 cr. séu 3 lei 50 bani exempl. edițiunea autorisată, se află până astăzi de vânzare la următoarele librării:

**Brașov:** Tipografia Alexi, D. Nicolae I. Ciurcu, H. Zeidner, A. Altstädter.  
**București:** D. D. Sotschek & Comp., E. Graeve & Comp., Ig. Haiman, R. Watzina. (A. Cerny.)  
**Budapesta:** D. Gustav Grimm, strada Hatvan, D. Sig. Robicsek strada coronei.  
**Blașiu:** Librăria archidieceșană, Tipografia semin.  
**Câmpulung (Bucov.):** D. Gabriel Storfer.  
**Craiova:** D. H. Zamitca.  
**Cernăuți:** D. Romuald Schally, D. H. Pardini librăria Universității.  
**Clușiu:** D. Iohann Stein.

**Făgăraș:** D. D. Brüder Thierfeld.  
**Iasi:** D. O. Hildebrandt.  
**Lugoș:** D. Adolf Auspitz.  
**Năsăud:** Librăria Concordia.  
**Oravica:** D. I. E. Tieranu.  
**Orșova:** D. C. Böhme.  
**Radutz:** D. Iacob Niderhofer.  
**Sibiu:** D. W. Krafft, D. A. Schmidicke.  
**Timișora:** Librăria Polatsek.  
**Viena:** D. D. Mayer & Comp. Singerstrasse 7. D. Wilhelm Frick librăria Curtii, D. D. Gerold & Comp. D. Georg Szelinski librăria Universității.

Se publică pentru a nu se confunda cu alte edițiuni.  
 Brașov, 9 (21 Iuliu 1886.

**Tipografia ALEXI.**

**Schimbare de locală!**

**I. SABADEANU**

s'a mutat

cu prăvălia de încălțăminte și pălării

în casa văduvei I. Sotiră,

strada căldărarilor Nr. 485.

Noua prăvălie s'a asortat bine cu tot felul de încălțăminte pentru civili și militari, de cea mai solidă calitate și de moda cea mai nouă. Atrage totodată atențiunea On. publică, că în noul local va vinde numai pentru un câștig foarte modest cu prețuri cât se poate de reduse și eține pe bani gata, și se rogă pentru încrederea Onor. publică, cu care l'a onorat și până acuma.

2—3

**Concursu.**

Pentru oficiul de pedelu devenit vacant la gimnasiul nostru prin acesta se escrie concursu până în 22 Augustu st. n. c.

cu emolumentele următoare:

1. Salaru anual de 300 fl. v. a. solvinđi în rate lunare decursive;
2. cortelu în edificiul gimnasiului;
3. luminat presteanul întregu, ér preste érnă și lemne de focu.

Cei ce dorescu a ocupa acestu oficiu au se-și trimită la subscrișia direcțiune suplicele loru concursuali provéđute cu carte de botezú, cu unu atestatú, că sciu scrie și ceti, apoi că suntú necăsătoriți și au o etate dela 25—45 ani, și în fine cu unu atestatú de moralitate și altulu despre oficiulu respective ocupațiunea de până acum.

Despre serviciile împreunate cu acestu oficiu suplicanii voru primi deslușiri în cancelaria gimnasiuale.

Blașiu, 7 Augustu 1886.

**Antoni Vestemeanu.**

canonic, directoru gimn.

Tipografia ALEXI, Brașov.

Nr. 745/1886.  
 a. f. sc. c. d.

**Escriere de concursu.**

La scóla fundatiunală elementară poporală de fetițe din Năsăud e de ocupatú unu postu provisoriu de învățătoru séu învățătoare, pentru propunerea obiectelorú usitate la scólele poporali elementari cu limba de propunere românescă, cu care e împreunatú salariulu an. de cincisute fl. v. a.

Doritorii de a dobândi acelu postu au de a demonstra:

1. Că au absolvatú cursulu preparandialu ordinarmite.
2. Că suntú în stare a propune obiectele după planulu ministerialu de învățămentu și suntú în stare a propune obiectele în limba română, ca limbă de învățămentu.
3. Cu carte de botezú spre a documenta că în ce etate și de ce religione suntú.
4. Carú se află în serviciu și cu atestatele de serviciu de până acum.

Suplicele provéđute cu documente se voru subterne la comisiunea administratóre de fondurile scolastice centrali până în 24 Augustu 1886 la 6 óre séra căci mai târziu nu se voru accepta.

Din ședința comisiunei administratóre de fondurile scolastice centrali din districtulu:

Năsăud, 14 Iuliu 1886.

Președintele:  
 Ioanú Ciocanu.

Secretarul:  
 Ioachimú Mureșianu.

Nr. 5285  
 1886.

**Publicațiune.**

În conecsu cu publ. din 31 Iuliu. Nr. 5111 se aduce, spre delaturarea interpretațiunilor false, la cunoștința publică, că și acei căni, carú se pórtă pe strade legați trebuie se fie provéđuți cu botnițe, deórece la casu contrarú astfelu de căni se voru prinde și se voru omori de călau.

Brașov, 7 Augustu 1886.

3—3

**Căpitanatulú orașenescu.**

**Avisu d-lorú abonați!**

Rugămú pe d-nii abonați ca la reînóirea prenumerațiunei se binevoiască a scrie pe cuponulu mandatului postalú și numerii de pe fâșia sub care au primitú điarulu nostru până acuma.

Domnii ce se aboneză din nou se binevoiască a scrie adresa lámuritu și se arate și posta ultimă.

ADMINISTR. „GAZ. TRANS“